

Hornbech her står og remser op, og jeg kan også bekræfte, at Venstre stemmer for dansk statsborgerskab til voldsforbrydere, til trods for at Venstre går ud og lover vælgerne noget andet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om Domstolsstyrelsen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 26/3 98).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, tjenstemandsloven og forskellige andre love. (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 26/3 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Disse to lovforslag er jo genfremsættelser af forslag, som blev fremat i sidste samling, og som vi faktisk var nået ganske langt med at behandle, da valget blev udskrevet, og jeg har i den anledning ikke tænkt mig at holde nogen lang ordførertale.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg vist også sagde ved førstebehandlingen i sidste samling, at forslaget om Domstolsstyrelsen er fremsat,

ikke fordi selv de skarpeste kritikere har kunnet antyde, at domstolene reelt ikke er uafhængige, men netop fordi vi også gerne vil have den formelle side af uafhængigheden bragt i orden, og det er det, vi gør med dette forslag om en selvstændig styrelse.

Jeg blev egentlig glad, da jeg genlæste førstebehandlingen fra sidste samling, for der var en ordentlig og gennemgående positiv tone i debatten. Der var selvfølgelig nogle, der havde nogle problemer og pegede på nogle spørgsmål, og et af de spørgsmål, der blev peget på, var spørgsmålet om ministeransvarlighed i relation til Domstolsstyrelsens budgetter.

Det har vi også spekuleret over, det er klart, men her må man sige, at man står over for et valg. Man kan gå to veje. Man kan gå den vej, som man traditionelt går, og sige, at der skal være et ministeransvar, og det vil sige, at Folketinget skal kunne hænge ministeren op, hvis det går galt med budgetterne, eller man kan gå en anden vej og sige, at vi faktisk ønsker at tage magtens tredeling alvorligt, og derfor skal ministeren ikke have ansvar.

Det er det, vi har gjort i forbindelse med indstilling af bestyrelsesmedlemmer og med Dommerudnævnelserådet, hvor vi har sagt, at de pågældende indstillende parter kun skal indstille én person, som ministeren derefter skal udnævne. Her bryder vi ligestillingsloven, som siger, at der egentlig skal indstilles en mand og en kvinde, så ministeren kan vælge mellem dem og derved opnå en lighed.

På samme måde med budgettet. Her må vi sige, at har ministeren ansvarlighed, får vi ikke den totale uafhængighed.

I Socialdemokratiet har vi drøftet dette meget, og vi er enige om, at som tingene ser ud i dag, er det rimeligt at vælge, skal vi sige, uafhængighedsprincippet og sige, at vi ønsker den formelle side bragt i orden, så domstolene også formelt fremtræder som uafhængige.

Så vil jeg godt sige om debatten, der var i sidste samling om ministeransvarlighed, at vi er altså ikke så bekymrede, når vi ser på, hvordan Domstolsstyrelsen skal udpeges. Og når vi ser på de budgettrammer, der bliver stukket ud, og som der skal handles inden for, mener vi, det er et relativt teoretisk spørgsmål, om der skulle opstå problemer. Skulle der opstå problemer i stort omfang, er der jo også taget højde for det, idet ministeren kan bede Den Særlige Klageret om at tage stilling til sagen.